

פרוטוקול ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 24/17

מיום 24 ליוני 2025

נוכחים:

מתן כצמן - ראש המועצה
מי-גל אבינועם - סגנית ראש המועצה
לימור גיל שני - סגנית ראש המועצה
טל רגב - חברת מועצה
שלומית גוטרמן-כספי - חברת מועצה
נדב לוי - חבר מועצה
אמיר טטרסקי - חבר מועצה
שירלי עזרא שרון - חברת מועצה
טל הרמן - חבר מועצה
טל אגסי- עידו - חברת מועצה
יוסי אלבז - חבר מועצה
שמשון רחמנפור - חבר מועצה

חסרה:

מירב שניר - חברת המועצה

משתתפים:

רינת אורן - מנכ"לית המועצה
אשר שמע - גזבר המועצה
עו"ד קרן קדמי - יועמ"ש
דקל אביסדריס - מהנדס מועצה
שירה שאול – מבקרת המועצה (ZOOM)

על סדר היום:

1. דו"ח הממונה על תלונות הציבור.

סדר היום:

עדכוני ראש המועצה:

מתן כצמן: אני שמח מאוד לראות את כולכם בנוכחות מלאה, בטח אחרי הימים האחרונים, השבועיים האחרונים.

מועצת אבן יהודה מרכינה ראש על לכתה של זיוה בן דרור, שהייתה ראשת המועצה מ-1989 עד 1993. זיוה הייתה מנהיגה פורצת דרך, מבוני אבן יהודה, ראשת המועצה הראשונה במדינת ישראל שנבחרה בבחירות ישירות, דבר שממש פרץ דרך עבור נשים, לא רק באבן יהודה, אלא במדינת ישראל כולה. זיוה הייתה ידועה באישיות שלה, בקהילתיות שלה, באהבה שלה לאנשים, בחיבור שלה לאנשים, אבל אני חושב שהרבה מעבר לתכונות הנעלות שלה, היא הייתה גם אישה עם חזון. בסוף שנות השמונים היו הרבה שכונות חדשות באבן יהודה, שהיום אנחנו קוראים להם שכונות ותיקות, הכל היה כורכר. זיוה הובילה סלילה ופיתוח של שכונות וכבישים. היא הקימה את ויצ"ו באבן יהודה והייתה יושבת הראש. היא הקימה את המועדון בבית בנימין, את מרכז החוגים הראשון באבן יהודה, את ה"סביום", שהיום אנחנו קוראים לו ה"סביום הישן". אומנם היא הייתה רק קדנציה אחת, אבל היא השאירה חותם גדול על היישוב שלנו. אני חושב שבנוסף להכל, כמובן, היא הייתה ידועה בתור אשת משפחה, הקימה משפחה לתפארת, ואני חושב שאנחנו רואים היום את ילדיה, וגם את נכדיה, הולכים בדרכה, בין אם זו רותם, חברתנו האהובה, היא היום ממלאת מקום במרכז הקהילתי, שממשיכה ממש ברוח של אמא שלה את ההתנדבות, ואת העשייה בקהילה, ואת האהבה שלה לאבן יהודה. וגם ליעד, הנכדה שלה שהיא מתנדבת בכדורסל, ובכלל כל המשפחה, יש להם גם עמותה מדהימה שעושה דברים מדהימים עם ספורטאים, היא נותנת מלגות לספורטאים. אני רוצה בהזדמנות הזאת למסור את תנחומיי הכנים לכל משפחת בן דרור, ולהביע את תנחומינו, בשמי ובשמכם, ולהגיד שאנחנו חושבים על המשפחה בשעה הזאת. אציין שמחר הלוויה צפויה להתקיים בשעה 17:00, ואחר כך המשפחה יושבת שבעה בבית של זיוה ברחוב קשת.

וקצת עדכונים שוטפים. השבועיים האלו היו לא פחות מהיסטוריים. אני חושב שראינו שכשהמדינה שלנו נמצאת באיום קיומי היא יודעת להתעלות לגודל השעה. במלחמה הזאת ראינו הצלחות יוצאות דופן, באמת מרשימות, מפעילות של חיל האוויר, של חיל המודיעין, של המוסד, עם הצלחות מבצעיות שאני חושב שהיום, באמת אנחנו דיברנו עליהם כדמויות, מי חשב שתוך יום אנחנו נשמיד את ההגנה האווירית של איראן, ושנשמיד השמדה כמעט מוחלטת של אתרי הגרעין באיראן, כל כך מהר ובהצלחה כל כך גדולה. ואני חושב שצריך קודם כול לברך, לשבח ולהודות את המבצעים, כל מי שלקח חלק. גם לשבח את מקבלי ההחלטות, בראשם ראש הממשלה והקבינט, שהובילו את המהלך הזה שמבחינתי היה אמיץ ונכון, ולזכור, באמת חשוב לזכור, שהמלחמה הזאת היו בה גם נפגעים רבים, יש לנו 28

נרצחים, מאות פצועים, אלפי ישראלים שאיבדו את הבתים שלהם ואני חושב שבימים האלה אנחנו חושבים עליהם וזוכרים אותם ואנחנו נפעל כדי לעזור להם. אוסיף ואגיד ששום דבר לא יהיה שלם עד שכל השבויים והחטופים שלנו יהיו בבית, שנשלים השלמה מלאה את כל המשימות שלנו בעזה, ונחזיר אותם כמה שיותר מהר כי בלי זה לא יהיה ניצחון אמיתי.

אני רוצה לספר לכם על מה נעשה ביישוב בשבועיים הללו. באמת אני חושב ששנים רבות, עוד הרבה לפני, מדינת ישראל והמועצה נערכות לרגע הזה, בהשקעה של תקציבים ואימונים ושעות רבות של מחשבה. אני אשתף אתכם קצת על הדברים שקרו, ועל על איך אנחנו רואים את הדברים. קיבלנו את העדכון כמובן איך שזה קרה, מפיקוד העורף. בלילה שבין חמישי לשישי, זה היה בעצם שישי בבוקר, באופן מידי קפצנו למועצה עם כל ראשי המכלולים שהיו בארץ וזמינים, הקפצנו את כיתת הכוננות ומהר מאוד אמרנו, חברים, זה לא תרגיל, זה הדבר האמיתי, אנחנו נערכים להסלמה הכי חמורה שיכולה להיות. כבר בבוקר של יום שישי פרסנו את החפ"ק של המועצה, הוצאנו את הגנרטורים שלנו המוכנים, כי נערכנו למצב שבו יהיו הפסקות חשמל או פגיעה בתשתיות מים. מיד שלחנו את כל הצוותים שלנו לנקות את כל המקלטים ואת כל המרחבים המוגנים שלנו, במקביל, כמו שאתם יודעים בוודאי באירוע חירום, הרבה מהמערכות העירוניות מפסיקות לפעול. העובדים לא מגיעים, יש עובדים שחוששים להגיע למשרדים, אבל באופן מידי דאגנו שגם מפני האשפה, מפני הגזם, מנקי הרחובות, כולם עושים את המשימות שלהם. כבר בשישי בבוקר ביקשתי, עוד לפני שמישהו דיבר על זה בכלל בפיקוד העורף, שנפתח את כל גני הילדים באבן יהודה. עם כל המשמעות של הדבר הזה. אגב נזקים ופגיעה בגני הילדים שלנו, הלכנו ופתחנו את כל גני הילדים כי ראיתי בעיקר צורך לדאוג למקום לשירות קבע, של בעיקר האוכלוסיות היותר חלשות, תושבים ותיקים, בעלי מוגבלויות, ואני שמח מאוד להגיד, שאנחנו ראינו ורואים, שהשתמשו בגני הילדים האלה בצורה מאוד משמעותית, וזה מאוד משמח אותי. אני אספר לכם כמה דברים שעשינו גם במועצה. קודם כל, ברגע שהיו נפילות טילים בבת ים וברחובות, הלכנו וניסינו ללמוד, מה התפקוד של רשות במקרה הזה. והבנו שאומנם יש חלק משמעותי בהגעה לאירוע ומענה בפגיעה במבנים שנפגעים ובתושבים, אבל מהר הרשות הופכת להיות אחראית על החיים של התושבים, והתפקיד הכי משמעותי של הרשות זה לקלוט את המשפחות ולדאוג להם למקום ולטפל בהם ולדאוג לרווחה שלהם. והיינו באמת היישוב הראשון בארץ שהחליט שעוד לפני שנופל פה טיל, הלכנו ופתחנו מרכז קליטה למשפחות בבית ספר בית אבי. הגיעו מתנדבים שלנו, איזה 40-50 חבר'ה מדהימים מהצופים, מתנדבים, שעזרו לנו להעביר את הצידוד ממחסני החירום שלנו לבית ספר בית אבי, ולסדר את המתחם שם כדי שנהיה ערוכים למצב שבו ייפול פה טיל. זה מאוד, מאוד הרגיע כי אז ידעתי, שאם יקרה פה משהו אז נוכל להתעסק באירוע ומהר לפנות את המשפחות למקום הזה. עבודה מדהימה של אגף תפעול, ושל כל מי שהוביל את הדבר הזה. כבר ביום ראשון היינו מהישובים הראשונים בארץ שפתחו שמרטפיות לעובדים חיוניים, לעובדי כוחות הביטחון, ולמשפחות מגויסות.

עשרות ילדים נשלחו בשבוע וחצי האחרונים, 80 ילדים, אני הלכתי היום לבית הנוער, קפצתי לשם לקראת סוף היום, ראיתי שם הורים, ראיתי שם התרגשות אמיתית, קיבלתי הודעות מהורים, שכתבו לי שהם 6 שנים עובדים חיוניים, רופאים בבתי חולים, ובקורונה, בכל המלחמות, מעולם לא היה להם את המענה הזה והם מאוד, מאוד התרגשו ושמחו על זה. ובאמת להודות לאגף החינוך שלנו, לדפנה, לנעמה, לאביבה, לכל מי שהוביל את הדבר הזה, זה באמת היה מאוד משמעותי. אנחנו השתדלנו מאוד להוציא הודעות רגועות לתושבים. לשתף אותם כמה שניתן גם בהודעות וואטסאפ דרך בר, בוואטסאפ היישובי העירוני, עד כדי כך שהיו תושבים שאמרו לי שהם לא קיבלו התראות של פיקוד העורף, והסתמכו להודעות שלנו וזה מאוד שימח אותי. אני השתדלתי להקליט סרטונים לתושבים, לספר להם מה קורה, לעזור להם עם הערכות טיפה להרגיע כמה שאפשר, אני חושב שזה היה מאוד מוצלח סך הכל. בימים האחרונים, עשינו מאמץ עילאי לשדרג את חוויית המשתמש של התושבים שמגיעים למקלטים הציבוריים שלנו. מי-גל ואגף תפעול, באמת עשו מאמץ מטרור, הישמשנו מקלטים שלא היה בהם חשמל, שמנו דלתות חוזרות במקלטים, שמנו דשא סינטטי במקלטים, כמובן ניקיון, הבאנו פחים, מים, אנחנו עכשיו מתקינים wi-fi במקלטים, מתקינים תאורה סולארית כדי שתהיה תאורה בכניסה למקלטים הציבוריים. אני רוצה לעדכן שאנחנו עכשיו הולכים להציב ארבע מיגוניות בראלף, בסקייט פארק, ברבין בכניסה ליישוב, ובכביש הישן בחיבור עם ההדסים, כדי שיהיה מיגון משלים לתושבים שלנו שרוצים לעשות פעילות תנאי, ללכת, להתאמן, לשחק. זה לא נועד להחליף מקלטים, אלא זה נועד לתת מענה משלים לזה שאנשים רוצים לחיות ביישוב. כל כך הרבה דברים, אבל גם היה תרגיל עם פיקוד העורף שלא היה כמותו באבן יהודה. ממש הבאנו את הפלוגה של פיקוד העורף לשכונה, ל-ה/צ 250, הגיעה פלוגה מלאה עם המשאיות שלה ועם הציוד שלה, עם עובדי המועצה, שפשוט תרגלו מה קורה כשאתה מגיע למבנה שנפגע, בצורה שלא יכולנו לתרגל אותה עד היום כי לא היה לנו את הפלוגה הזאת של פיקוד העורף. וזה עוד משהו משמעותי ודבר אחרון, לפני התודות, היה לנו מאוד מאוד חשוב גם לתת לתושבים תחושה שמעבר לחירום אנחנו גם דואגים להם להווי, ולפנאי, ולרוגע, ולשלווה נפשית, ויצרנו במרכז הקהילתי וגם במועצה, המון פעילות משלימה, בין אם זה זומים לכושר, עם הרגעה, עם יצירת חוסן. אתמול הייתה פעילות מגניבה לאללה של בינגו קהילתי שהשתתפו בו מאות תושבים, משהו מאוד מושקע ורציני במטרה גם לעשות איזה משהו קהילתי וכיפי, אבל גם לתת לאנשים קצת תחושה של מעבר, וזה מאוד שימח אותי. וכל אלה עשינו באמת 24/7, עובדי המועצה ומתנדבי המועצה, רבים מכל יחידות החירום בין אם זה יחידת השר וכיתת הכוננות והמתנדבים שלנו שעוזרים במוקד וכמובן כל מנהלי ועובדי המועצה, גם רינת הייתה תקועה בחו"ל, גם שני מנהלי אגפים נתקעו בחו"ל, והעובדים שלנו פשוט התעלו לצו השעה, ופשוט החליפו אותם, ונכנסו לנעליים שלהם, ועשו עבודה מדהימה, במקביל לזה שהם עובדים מחו"ל.

ובאמת רק להודות לאדם אחד מיוחד, שאני חושב שבלעדיו כל הדברים האלה, שאני אמרתי אותם עכשיו, לא היה קורה, שזה מי-גל, שהובילה גם את נושא הביטחון והחירום, גם את התפעול וגם את ההנדסה, בצורה באמת, באמת מרשימה ויוצאת מן הכלל, אני חושב שהאירוע ראוי גם לכפיים אבל גם לתשבחות, אבל אני חושב שזה ממש לא מובן מאליו. אני מרשה לעצמי להגיד גם זה שזו אישה שמובילה את נושא החירום ביישוב, אבל באמת, שלא נזדקק ובאמת אני חושב שזה ראוי.

לימור גיל-שני: בהמשך לכל הדברים שציננת, ובלי לחזור עליהם, עשרות, מאות של תושבים, שממש ביקשו להעביר את התודה. לך, למי-גל, באופן אישי למי-גל, שאי אפשר היה לפספס את מה שהיא עשתה פה, ממש שאפו. וכמובן לצוותים ולמרכז הקהילתי, זה, זה פשוט היה, גם כתושבת מן המניין, לראות את נחמן שי המקומי שלנו, ברגע הנכון, אנחנו באמת הצלחנו להסתמך על כל, הקבוצות חינו רק להודעה של בר, ובר שאפו, פשוט כזאת מהירות, כזאת, הכל היה ברור, הכל היה בלי לחץ, בלי היסטריה. אז באמת לך כמנצח על כל הדבר הזה, ולכל אחד ואחד מהעובדים, פשוט תודה, בשם הקהילה כולה.

מתן כצמן: תודה. לפני שנתחיל בישיבה, טל רצה להגיד כמה מילים בתור נציג היחידה המובחרת, ברשותך.

טל הרמן: כן, אני רוצה לחזק את מה שאמרת לגבי המערכה האחרונה, ובאמת יכולת גם להרים עוד. את טיסתי המבצעית האחרונה, עשיתי לפני שבע שנים, ומה שחייבים להתעסק איתו עד ימים אלה, וגם כשאני הפסקתי לטוס, מן הסתם, זו אותה מערכה באיראן. מה שאני התאמנתי עליו וטסתי, לא דומה למה שקרה בשבוע וחצי האחרונים. בשנה, בשמונה חודשים האחרונים, יש לי פרספקטיבה אחרת, מתוך תאי השליטה, גם על המערכה בעזה, גם נגיעות בלבנון, הסיוע הקרוב שחיל האוויר עושה בעזה, וגם הייתי, עדיין, שותף בתכנון וגם בשליטה של מה שקורה באיראן. זה באמת מופלא, כאילו באמת מופלא, איך מכונה כל כך, מוצלחת, משומנת, מצליחה להוציא לפועל דבר כזה, משמעותי בגדול ובהצלחה, מסחררת. עכשיו אני לא יכול להמשיך במילים היפות והגבוהות, אבל שיהיה ברור שהצלחה כזו לא קורית בין לילה, זה באמת, בונים את זה לאורך הרבה מאוד זמן, וזה הרבה, הרבה מאוד אנשים. האירוע האחרון הוא בפירוש היסטורי, גם היסטרי בהתאם למה שנעשה, ושותפים לזה המון המון אנשים, אני לא מדבר רק על חיל האוויר. עכשיו, ראיתי שהמועצה פרגנה, ותלתה דגל של חיל האוויר על בניין ראש המועצה, יפה, שימו שם דגל צה"ל. כי, באמת, מי ששותף לזה, זה כל הגוונים. יש לנו את המערכה בעזה, בסדר? ומי כמוך יודע, מה עושים הירוקים בשנה וחצי האחרונות ביותר. אני חושב שמגיע באמת שאפו לנו, למדינה, שאלה האנשים, שזה הצבא, יש איים של מצוינות במדינה הזאת, פוטנציאל עצום, עצום, בקטע הזה אנחנו כן יכולים להרגיש בטוחים, ולטפוח לעצמנו על השכם, כי באמת כולנו שותפים לזה, כולם שותפים. זה מתחיל בחינוך, זה מתחיל במוטיבציה של האנשים. וזה, לכל אחד יש פה יד ורגל באיך שהוא גידל את הילדים שלו, באיך שמערכת החינוך נראית

פה, ואני שוב, באופן אישי, רציתי להיות תמיד שייך לאי של מצוינות כזו, אז בחיל האוויר קיבלתי את זה, רציתי את זה לשבט הצופים באבן יהודה, אני רוצה את זה באבן יהודה עצמה. אני חושב שמה שקרה פה, איך שהמועצה תפקדה בשבוע וחצי האחרונים, בוא נגיד ככה, החל מאותה ביקורת על נושא המקלטים שעשינו ב-2023, אני חושב שהגענו מוכנים, ערוכים והתוצאות מדברות בעד עצמן וגם לא שאני מאמין בו, אבל השכינה מגנה עלינו והכל נופל מסביב, זה גם משהו. זה לא יקרה עד שלא יחזרו כולם, ועד שלא נצא מעזה, ואת דגל צה"ל מעל המועצה זה באמת יעשה חסד לכל מי שמגיע לו.

מתן כצמן: יש דגל מועצה. יש גם דגל ישראל, לא לדאוג. תודה טל.

1. דו"ח הממונה על תלונות הציבור.

רינת אורן: שירה לא בקו הבריאות, היא תעלה בזום. אתם תשמעו את שירה. אם יהיו לכם שאלות, אם היא לא תשמע, אני אעביר את השאלות.

שירה שאול: ערב טוב. אני מציגה לכם את הדו"ח השנתי של ממונה תלונות ציבור לשנת 2024. על פי חוק ממונה תלונות הציבור, לכל אדם שהרגיש כי נפגע ממעשה או מחדל של הרשות, זכאי להגיש תלונה, ובלבד שפנה קודם למחלקות הרלוונטיות ברשות. בעמוד 4 בדוח יש תרשים זרימה של הליך בירור תלונה. נתונים לשנת 2024. בשנת 2024 מתוך 20 פניות, 7 הפכו לתלונות רשמיות. זה מספר שהוא די דומה בהיקפו לשנת 2021. יש ירידה ממש קטנה בשנים 2022, 2023, יתכן מאוד שזה קשור לתקופת הבחירות. ההתפלגות של התלונות בין המחלקות ובין ההכרעות אם הן מוצדקות, לא מוצדקות, או מוצדקות חלקית היא סבירה גם לעומת שנים קודמות. זאת אומרת אין איזו מחלקה שיש בה תלונות באופן תדיר, זה ממש משתנה בשנים. בעמוד 11, יש להלן שתי דוגמאות לתלונות שנבחרו תוך שיקול דעת של הפרטים המוזכרים בהם, כי על פי החוק צריך לשמור על זהות המתלונן, כי על פי החוק צריך לשמור על זהות המתלונן.

רינת אורן: בעמוד 10, לא 11, למי שמסתכל.

שירה שאול: הדוח צריך להיות מפורסם באתר המועצה אחרי הדיון פה במועצה.

רינת אורן: אנחנו נאשר את הדוח

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את דו"ח ממונה על תלונות הציבור.

רינת אורן: שירה תודה רבה, תרגישי טוב.

שירה שאול: תודה רבה.

לימור גיל-שני: אני לא בטוחה כמה התושבים מכירים את האופציה לתלונות ציבור.

מתן כצמן: אני פשוט טוען שכשיש שירות לתושב, הם לא צריכים להגיע לשם. בגלל זה לא הרבה מגיעים, הם פונים אלינו למוקד ורק במקרה קיצון,

שירה שאול: אני חושבת שהם כן, כן מיועדים, כי אני רואה את זה לפי ההתפלגות של הפונים, אין לי כמעט תושבים חוזרים, יש לי בערך מאז שנכנסתי לתפקיד כ-100 תושבים שונים, שנית זה מפורסם באתר של הרשות **מי-גל אבינועם:** יש אנשים שמגיעים אלייך, ואת ממליצה להם לפנות קודם למחלקות, מחזירה את זה למחלקות, ואז הם מטופלים במחלקות, אז הם לא חוזרים להגיש תלונה. **שירה שאול:** לא, אני חייבת.

רינת אורן: מי-גל רק מחזקת את התהליך שאת עושה.

שירה שאול: ברור, בגלל זה אני אומרת שמתוך 20 פניות, רק 7, נגיד ב-2024, בסוף הוגדרו כתלונות. זה יכול להיות שפתאום התלונה הסתדרה, פתאום הוא פנה למחלקה והוא קיבל שירות, פתאום הוא לא רוצה להגיש תלונה באופן רשמי מסיבותיו. זאת אומרת, הנתונים די זהים וגם שוב, הזהות של המתלוננים, חוץ מכמה חוץ מכמה תושבים חוזרים, היא די שונה על פני השנים.

רינת אורן: טוב, שירה, תודה רבה ושוב תרגישי טוב.

טל הרמן: בנושא הזה, תלונות הציבור זה איזשהו מדד איכות השירות. המוקד הוא באמת חלון הראווה של המועצה בהקשר הזה ושם זה מתנקז. בגלל שהמוקד הוא ממוחשב, אמורים לעשות תוכנית על, ולעבד נתונים של פניות ולפי מחלקות, איפה יש יותר, פחות איכות שירות.

רינת אורן: עושים.

טל הרמן: אני חושב שצריך לראות ביחד, כאילו, זה דו"ח קטן, זה מספרים קטנים, אני לא הייתי מסיק משהו, אבל באמת,

רינת אורן: מעיבוד של הפונים למוקד נכון, בהחלט.

טל הרמן: מתי המוקד יהיה בשל לשותף בנתונים.

לימור גיל-שני: את אמרת, ברגע שהוא יצבור יותר מידע, תעשי את זה.

רינת אורן: אנחנו נשתף.

הישיבה הסתיימה.

מתן כצמן
ראש המועצה

רינת אורן
מנכ"לית המועצה